

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/510/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115202468
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2115202468.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a členov senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený advokátom: JUDr. Vratislav Šteffek, Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti odporkyni: H. O., nar. XX.XX.XXXX, B. XXX, o zaplatenie sumy 1.499,50 eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 11C 64/2015-23 zo dňa 5. mája 2015 v zamietajúcej časti, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku III., ktorým vo zvyšku návrh zamietol p o t v r d z u j e .

Odporkyni sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním prvostupňový súd výrokom I. konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 145,20 eur zastavil. Výrokom II. odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.081,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 1.081,50 eur od 27.11.2014 do zaplatenia, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 61,12 eur a náhradu iných trov konania v sume 28,64 eur, a to všetko v pravidelných mesačných splátkach vo výške 40,- eur splatných vždy do 20. dňa v mesiaci s účinnosťou odo dňa právoplatnosti rozsudku s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky stane sa splatným celý dlh. Výrokom III. vo zvyšku súd návrh zamietol a výrokom IV. navrhovateľovi vrátil súdny poplatok vo výške 2,30 eur prostredníctvom prevádzkovateľa centrálného systému evidencie poplatkov (Slovenská pošta a.s.) po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 488, 489, 497, 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2, § 2 písm. d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, § 53 ods. 9, 565 a 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy resp. k dňu vzniku omeškania odporkyni, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu vzniku omeškania odporkyne a vecne tým, že súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti. Účastníci konania uzavreli zmluvu o úvere, ktorá má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ. Na základe uzatvorenej zmluvy o úvere navrhovateľ poskytol odporkyni spotrebiteľský úver v sume 1.100,00 eur za odplatu v sume 220,00 eur a pri výške servisného poplatku 198,00 eur. Odporkyňa sa zaviazala vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom v dohodnutých splátkach. Nakoľko zmluva o úvere uzavretá medzi účastníkmi konania má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ustanovenia § 1 ods. 2 ZoSÚ, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods.

2 ZoSÚ. Pristupujúc ku skúmaniu jednotlivých obsahových náležitostí zmluvy, súd zistil, že zmluva neobsahuje v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len rozpis splátky percentuálne, a sice, že z každej jednotlivej splátky predstavuje istina 73,26%, úrok 13,55% a servisný poplatok 13,19%. Takéto uvedenie rozpisu splátky na istinu, úroky a poplatky však nie je naplnením požiadavky citovaného ustanovenia ZoSÚ, nakoľko toto ustanovenie predpokladá, že pri splátke (ktorá je uvedená v eurách) sa uvedie, aká suma (v eurách) zo splátky predstavuje splácanie istiny, aká splácanie úroku a aká splácanie servisného poplatku. Priemerný spotrebiteľ pri uvedení rozpisu v percentách nemusí byť schopný si uvedené údaje prepočítať, ale uvedenie konkrétneho rozpisu splátky na splátku istiny, splátku úrokov a splátku iných poplatkov v eurách je povinnosťou veriteľa. Ak teda navrhovateľ ako veriteľ v zmluve neuviedol, aká je výška splátky istiny, úroku a servisného poplatku v eurách, ale len percentuálne, súd má za to, že nie je možné to považovať za uvedenie podstatnej náležitosti zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ. Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ, a sice termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Lehota splatnosti je určená iba počtom splátok, čo nemožno považovať za súladné s vyššie citovaným ustanovením. Zmyslom § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ je, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené ustanovenie preto vyžaduje presnú dátumovú špecifikáciu konečnej splatnosti úveru, pričom k uvedenému záveru možno dôjsť aj gramatickým výkladom dotknutého ustanovenia, ktoré rozlišuje pojem „doba trvania zmluvy“ a pojem „termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“.

Uvedené obsahové nedostatky zmluvy majú za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý navrhovateľom odporkyňa sa považuje v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy) za bezúročný a bez poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nemá nárok na zaplatenie úroku z úveru ani servisného poplatku, ale len na vrátenie sumy poskytnutého úveru. Keďže odporkyňa zaplatila z poskytnutého úveru vo výške 1.100,00 eur časť vo výške 18,50 eura, súd jej uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvyšnú časť poskytnutých peňažných prostriedkov v sume 1.081,50 eura (1.100,00 eur - 18,50 eura). Odporkyňa sa dostala do omeškania so zaplatením peňažného dlhu dňa 27.11.2014, keďže k zosplateniu úveru došlo dňa 26.11.2014, a preto má navrhovateľ nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania odporkyňa s plnením peňažného dlhu bola výška základnej úrokovej sadzby 0,05 %. Navrhovateľ tak má popri dlžnej istine nárok aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5,05 % (5 + 0,05 %) ročne z priznanej dlžnej sumy 1.081,50 eura odo dňa omeškania odporkyňa s plnením peňažného dlhu, t.j. odo dňa 27.11.2014, do zaplatenia.

Vzhľadom k výške sumy, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd odporkyňa, a k finančnej situácii odporkyňa, súd mal za to, že je dôvodné povoliť podľa § 160 ods. 1 O.s.p. odporkyňa splácanie dlhu v splátkach po 40,00 eur mesačne so splatnosťou do 20. dňa v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Pri uvedenej výške splátky bude dlh zo strany odporkyňa uhradený navrhovateľovi v primeranom čase (v období 3 rokov, ktoré je v súdnej praxi zaužívané ako obdobie, v rámci ktorého by mal byť dlh splnený), pričom na ochranu navrhovateľa slúži strata výhody splátok v prípade omeškania odporkyňa s plnením čo i len jednej splátky.

Súd považoval nárok navrhovateľa za odôvodnený len v časti o zaplatenie sumy 1.081,50 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.081,50 eura od 27.11.2014 do zaplatenia a vo zvyšku návrh vo výroku III. zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., ako aj podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p. v spojení s 151 ods. 1 O.s.p. Navrhovateľ zavinil zastavenie konania v časti zmluvnej pokuty v sume 145,20 eura a zároveň bola navrhovateľovi zo zvyšnej uplatnenej istiny 1.449,50 eura s príslušenstvom priznaná suma 1.081,50 eura s príslušenstvom, z čoho vyplýva hrubý úspech navrhovateľa 66% a hrubý úspech odporkyňa 34%, a teda konečný čistý úspech navrhovateľa je 32% (66 - 34), čo v konečnom dôsledku znamená právo navrhovateľa na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu prináležalo právo na zaplatenie náhrady trov právneho zastúpenia v sume 191,00 eur. Trovy právneho zastúpenia

predstavujú odmenu za 2 úkony právnej služby á 71,37 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd - návrh zo dňa 06.02.2015) podľa § 10 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z., 1x režijný paušál á 8,04 eur (k prevzatiu právneho zastúpenia prišlo v roku 2014) a 1x režijný paušál á 8,39 eur podľa § 16 ods. 3 vyhl.č. 655/2004 Z.z., spolu 159,17 eur; celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 191,00 eur vrátane 20% DPH (právny zástupca navrhovateľa preukázal, že je platiteľom DPH). Pri plnom úspechu navrhovateľa by mu tiež prináležalo právo na zaplatenie náhrady iných trov konania v sume 89,50 eur, čo predstavuje náhradu sumy vynaloženej na zaplatenie súdneho poplatku z návrhu. Vzhľadom na čiastočný čistý úspech navrhovateľa v rozsahu 32 % priznal súd navrhovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia v sume 61,12 eur (32 % zo 191,00 eur) a právo na náhradu iných trov konania v sume 28,64 eur (32 % z 89,50 eur). Po späťvzatí návrhu v časti zmluvnej pokuty zostala predmetom konania istina vo výške 1.499,50 eur, čo znamená, že navrhovateľ je povinný uhradiť súdny poplatok vo výške 89,50 eur. Nakoľko navrhovateľ uhradil súdny poplatok vo výške 98,50 eur, pričom po čiastočnom späťvzatí návrhu je povinný uhradiť súdny poplatok vo výške 89,50 eur, rozdiel predstavuje sumu 9,00 eur.

Súd v nadväznosti na vyššie uvedené rozhodol vo výroku IV. o vrátení časti súdneho poplatku z návrhu zaplateného navrhovateľom vo výške 9,00 eur, kráteného o 6,70 eur, teda vo výške 2,30 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu a domáhal sa, aby v tejto časti rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. K absencii náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že vzhľadom na znenie zákona podľa názoru navrhovateľa nevyplýva povinnosť určená prvostupňovým súdom a síce, že členenie splátky na istinu, úrok a iné poplatky musí byť uvedené v eurách tak ako to žiada prvostupňový súd. Poukázal na učebné osnovy pre 7. ročník základnej školy. Ďalej považuje za absolútne scesný argument súdu, že priemerný spotrebiteľ pri uvedení rozpisu v percentách nemusí byť schopný si tieto údaje prepočítať, pretože priemerný spotrebiteľ musel absolvovať povinnú školskú dochádzku a na základe tohto odôvodnenia nemožno založiť bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. K absencii náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. uviedol, že má za to, že podľa bodu 2 obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a sú odporcom podpísané je uvedené: „termín poslednej splátky úveru, t.j. konečná splatnosť úveru je 370. deň po uzavretí zmluvy ...“. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave spis. zn. 25Co 473/2014 kde sa uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere nemusí byť nutne uvedený iba konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, keď konečná splatnosť úveru môže byť určená i iným spôsobom ako uvedením dátumu. Vzhľadom na to má odvolateľ za to, text 370. deň po uzavretí zmluvy je dostatočne zrozumiteľný a jednoznačne určiteľný, teda nie je dôvod judikovať absenciu tohto údaju. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 45,93 eur.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) postupom tak, že na úradnej tabuli súdu oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné, keďže rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny.

Z odvolania vyplýva odvolací dôvod, že súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.) a napadnutý rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.). Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je daný, ak výsledok hodnotenia dôkazov súdom prvého stupňa nezodpovedá postupu vyplývajúcejmu z ust. § 132 O.s.p., pretože súd zobral do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo súd nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané a vyšli počas konania najavo, alebo v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov alebo vyšli najavo inak, z hľadiska ich závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti a vierohodnosti je logický rozpor, alebo ktoré odporujú ust. § 122 až § 135 O.s.p. Odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. je daný, ak súd prvého stupňa posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav

nedopadá, alebo právnu normu, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

Odvolačný súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, konania jemu predchádzajúceho ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil, pričom konanie súdu prvého stupňa netrpelo žiadnymi takými vadami, ktoré by mali za následok neprávne rozhodnutie vo veci.

Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi.

Keďže prvostupňový súd napadnutý rozsudok vo všetkých jeho častiach riadne odôvodnil, pričom zároveň sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie a odvolací súd s týmto odôvodnením súd stotožňuje, k veci považuje za potrebné dodať iba nasledovné:

Navrhovateľ ako veriteľ a odporkyňa ako dlžníčka uzavreli dňa 16.05.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 220141158, na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporkyni úver vo výške 1.100,00 eur za úrok vo výške 20% z istiny, t.j. 220,00 eur. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtoval servisný poplatok vo výške 18% z istiny, t.j. 198,00 eur. Odporkyňa sa zaviazala zaplatiť uvedený úver s príslušenstvom v 13 mesačných splátkach tak, že prvé tri mesačné splátky boli dohodnuté vo výške 5,50 eur a ďalších desať mesačných splátok bolo dohodnutých vo výške 150,15 eur, pričom prvá splátka bola splatná 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka bola splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Ročná percentuálna miera nákladov bola dojednaná vo výške 67,70% a priemerná RPMN bola ku dňu podpisu uvedená vo výške 49,67%. Odporkyňa zaplatila navrhovateľovi z poskytnutého úveru sumu 18,50 eur, s plnením ostatných dohodnutých mesačných splátok sa odporkyňa dostala do omeškania. Predžalobnou výzvou zo dňa 17.09.2014 upozornil navrhovateľ odporkyňu, že ak nevykoná bezodkladnú úhradu dlhu, navrhovateľ si uplatní právo a po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky a budú voči nej uplatnené všetky zmluvne dojednané sankcie. Nakoľko k úhrade dlžnej sumy v stanovenom čase nedošlo, navrhovateľ zaslal odporkyni Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 19.11.2014, v ktorom oboznámil odporkyňu s tým, že záväzok z predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere bol zosplatnený ku dňu 26.11.2014.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že sa jedná o spotrebiteľský úver, na ktorý sa vzťahujú príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 9 ods. 2 ZSÚ okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 ZSÚ poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj konečná splatnosť spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f), ako aj výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k).

Súd prvého stupňa preto správne pristúpil k prieskumu, či zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, a dospel k správne záveru, že predmetná zmluva neobsahuje základnú obsahovú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), a k) zákona, preto v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) zákona poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Posúdiac vyššie citované ustanovenia zmluvy za použitia výkladu v zmysle cit. § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka podľa cit. § 9 ods. 2 ZoSÚ, odvolací súd dospel k rovnakému záveru ako prvostupňový, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje zákonom predpísanú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. V texte zmluvy nie je obsiahnutý žiaden údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona. Odvolací súd uzatvára, že s poukazom na znenie týchto ustanovení nepostačuje a nie je rozhodujúce, že z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere by bolo možné dátum konečnej splatnosti vypočítať, keďže zákonodarca v citovanom ustanovení výslovne vyžaduje, aby zmluva obsahovala konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, čo v danom prípade splnené nebolo.

Súd prvého stupňa správne skonštatoval, že zmluva neobsahovala ani rozčlenenie splátok úveru na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k) zákona). Nerozčlenenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky nemôže byť považované za splnenie povinnosti, ktorá *expressis verbis* vyplývala z vyššie cit. ust. zákona o spotrebiteľských úveroch.

Keďže potom s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, v zmysle citovaného ust. § 4 ods. 2 písm. f) a k) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, je nevyhnutné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov, pričom podľa dokladov predložených navrhovateľom, odporkyňa uhradila 18,50 eur, odporkyni bolo poskytnutých 1.100,- eur, vrátených 18,50 eur, preto súd správne priznal navrhovateľovi istinu 1.081,50,- eur s príslušenstvom.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti, vrátane vecne správneho výroku o náhrade trov konania, odvolaním osobitne nenapadnutého, ako vecne správny potvrdil podľa § 219 O.s.p.

V odvolacom konaní mala úspech odporkyňa, preto jej podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporkyňa si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.